

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו, דכתיב (ישעיהו ז') ביום ההוא - יגלח ה' בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה.	רבי אבהו:											◊	צה:		
אתא קודשא בריך הוא ואדמי ליה כגברא סבא. אמר ליה: כי אזלת לגבי מלכי מזרח ומערב דאייתיתנהו לבנייהו וקטליתנהו, מאי אמרת להו?												○	◊	צה:	
אמר ליה: ההוא גברא בההוא פחדא נמי יתיב. אמר להו היכי נעביד?												○		צה:	
אמר ליה: זיל ושני נפשך												○		צה:	
במאי אישני?												○		צה:	
אמר ליה: זיל אייתי לי מספרא, ואיגזיך אנא.												○	◊	צה:	
מהיכא אייתי?												○		צה:	
אמר ליה: עול לההוא ביתא ואייתי.												○		צה:	
אזל, אשכחינהו.												○		צה:	
אתו מלאכי שרת ואידמו ליה כגברי, והו קא טחני קשייטא.												○	◊	צה:	
אמר להו: הבו לי מספרא												○		צה:	
אמרו ליה: טחון חד גריוא דקשייטא, וניתן לך.												○		צה:	
טחון חד גריוא דקשייטא ויהבו ליה מספרתא.												○		צה:	
עד דאתא איחשך.												○	◊	צה:	
אמר להו: זיל אייתי נורא												○	◊	צה:	
אזל ואייתי נורא. בהדי דקא נפח ליה אתלי ביה נורא בדיקניה, אזל גזייה לרישיה ודיקניה.												○		צה:	
היינו דכתיב (ישעיהו ז') וגם את הזקן תספה.	אמרו:											■	◊	צה:	
היינו דאמרי אינשי גרירתיה לארמאה - שפיר ליה, איתלי ליה נורא בדיקניה ולא שבעת חוכא מיניה.	רב פפא:											■		צה:	
אזל, אשכח דפא מתיבותא דנח.												○	◊	צה:	
אמר: היינו אלהא רבא דשיזביה לנח מטופנא.												○		צה:	
אמר: אי אזיל ההוא גברא ומצלח - מקרב להו לתרין בנוהי קמך.												○	◊	צה:	
שמעו בנוהי, וקטלוהו.												○	◊	צה:	
היינו דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויהי הוא משתחוה בית נטרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב וגו'.												■	◊	צה:	
(בראשית י"ד) ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וגו'.													■	◊	צה:
אותו מלאך שנודמן לו לאברהם לילה שמו, שנאמר (איוב ג') והלילה אמר הרה גבר.	רבי יוחנן:												■	◊	צה:
שעשה עמו מעשה לילה, שנאמר (שופטים ה') מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא.	רבי יצחק נפחא:												■	◊	צה:
טבא דנפחא מדבר נפחא.	ריש לקיש:												■	◊	צה:
וירדף עד דן.													■	◊	צה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיון שבא אותו צדיק עד דן - תשש כחו, ראה בני בניו שעתידין לעבוד עבודה זרה בדין, שנאמר (מלכים א' י"ב) וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדין, ואף אותו רשע לא נתגבר עד שהגיע לדין, שנאמר (ירמיהו ח') מדין נשמע נחרת סוסיו.	רבי יוחנן:											■	◇
אף על גב דשלח ריב"ל והזוהרו בזקן ששכח תלמודו מחמת אונסו, והזוהרו בוורידין כרבי יהודה, והזוהרו בבני עמי הארץ שמהן תצא תורה - כי הא מילתא מודעינן להו	רבי זירא:											■	◇
(ירמיהו י"ב) צדיק אתה ה' כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי												■	◇
מאי אהדרו ליה												▲	◇
(ירמיהו י"ב) כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן.												■	◇
משל לאדם אחד שאמר: יכור אני לדרך של שני סאות לפני הסוסים, בין בצע המים. נזמין לך רגלי אוזן, רץ לפניו שלשה מילין ביבשה ונלאה. - אמרו לו: ומה לפני רגלי כך, לפני הסוסים - על אחת כמה וכמה.												■	◇
אף אתה, ומה בשכר ארבע פסיעות ששלמתי לאותו רשע, שרץ אחר כבודי - אתה תמיה, כשאני משלם שכר לאברהם יצחק ויעקב שרצו לפני כסוסים - על אחת כמה וכמה.												■	◇
היינו דכתיב (ירמיהו כ"ג) לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמתי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני ה' ומפני דברי קדשו.												■	◇
הני ארבע פסיעות מאי היא?												▲	◇
דכתיב (ישעיהו ל"ט) בעת ההיא שלח מראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וגו'.												■	◇
משום כי חלה חזקיהו ויחזק שדר ליה ספרים ומנחה?												!	◇
(דברי הימים ב' ל"ב) לדרש המופת אשר היה בארץ.												!	◇
אותו היום שמת בו אחז שתי שעות היה, וכי חלה חזקיהו ואיתפח - אהרניהו קודשא בריך הוא להנך עשר שעי ניהליה, דכתיב (ישעיהו ל"ח) הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה	דאמר רבי יוחנן:											■	◇
אמר להו: מאי האי?												○	◇
אמרו ליה: חזקיהו חלש ואיתפח.												○	◇
אמר: איכא גברא כי האי, ולא בעינא לשדורי ליה שלמא? - כתבו ליה: שלמא למלא חזקיה, שלם לקרתא דירושלם, שלם לאלהא רבא.												○	◇
נבוכדנאצר ספריה דבלאדן הוה, ההיא שעתא לא הוה התם.												○	◇
כי אתא אמר להו: היכי כתביתו?												○	◇
אמרו ליה: הכי כתבינן.												○	◇
אמר להו: קריתו ליה אלהא רבא וכתביתו ליה לבסוף?												○	◇
אמר: אלא הכי כתובו: שלם לאלהא רבא, שלם לקרתא דירושלם, שלם למלא חזקיה.												○	◇
אמרי ליה: קריינא דאיגרתא איהו ליהו פרווונקא.												○	◇
רהט בתריה.												○	◇
כדרהיט ארבע פסיעות אתא גבריא אל ואוקמיה.												○	◇
אילמלא בא גבריא אל והעמידו - לא היה תקנה לשונאיהם של ישראל.	רבי יוחנן:											■	◇
מאי בלאדן בן בלאדן?												▲	◇
בלאדן מלאכא הוה, ואישתני אפיה והוה כי דכלבא, הוה יתיב בריה על מלכותא. כי הוה כתיב - הוה כתיב שמיה ושמיה דאבוה בלאדן מלאכא.	אמרי:											!	◇
היינו דכתיב (מלאכי א') בן יכבד אב ועבד אדניו												■	◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
 O מעשה-story

challenge-קושיא ◊ **question-שאלה** ^
 ! תירוץ-answer **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בן יכבד אב - הא דאמרן			■										צו.
ועבד אדניו			■										צו. ◊
דכתיב (ירמיהו נ"ב) ובהחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם וישרף את בית ה' ואת בית המלך.			■										צו. ◊
ומי סליק נבוכד נצר לירושלים? והכתיב (מלכים ב' כ"ה) ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה			◊										צו: ◊
זו אנטוכיא?	ואמר רבי אבהו:		■	◊									צו: ◊
דמות דיוקנו היתה חקוקה לו על מרכבתו	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]												צו: ◊
אימה יתירה היתה לו ממנו, ודומה כמי שעומד לפניו.	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]												צו: ◊
טעין תלת מאה כודנייתא נרגא דפרזלא דשליט בפרזלא שדר ליה נבוכדנצר לנבוזראדן - כולהו בלעתניהו חד דשא דירושלם. שנאמר (תהלים ע"ד) פתוחיה יחד בכשיל וכלפת יהלמון	רבא:											◊	צו: ◊
בעי למיהדר, אמר: מסתפינא דלא ליעבדו בי כי היכי דעבדו בסנחריב.												◊	צו: ◊
נפקא קלא ואמר: שוור בר שוור. נבוזראדן, שוור, דמטא זימנא דמקדשא חריב והיכלא מיקלי.												◊	צו: ◊
פש ליה חד נרגא, אתא מחייה בקופא ואיפתח, שנאמר (תהלים ע"ד) יודע כמביא למעלה בסבך יעץ קרדמות												◊	צו: ◊
הוה קטיל ואזל עד דמטא להיכלא. אדליק ביה נורא, גבה היכלא.												◊	צו: ◊
דרכו ביה מן שמיא, שנאמר (איכה א') גת דרך ה' לבתולת בת יהודה.												◊	צו: ◊
קא זיחא דעתיה.												◊	צו: ◊
נפקא בת קלא ואמרה ליה: עמא קטילא קטלת, היכלא קליא קלית, קימחא טחינא טחינת. שנאמר (ישעיהו מ"ז) קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות												◊	צו: ◊
חטים לא נאמר. אלא קמח.												◊	צו: ◊
חזא דמיה דזכריה דהוה קא רתח.												◊	צו: ◊
אמר להו: מאי האי?												◊	צו: ◊
אמרו ליה: דם זבחים הוא דאישתפיך.												◊	צו: ◊
אמר להו: אייתי ואנסי אי מדמו.												◊	צו: ◊
כסי, ולא אידמו.												◊	צו: ◊
אמר להו: גלו לי, ואי לא - סריקנא לכו לבשרייכו במסריקא דפרזלא.												◊	צו: ◊
אמרו ליה: האי כהן ונביא הוא דאינבי להו לישראל בחורבנא דירושלם, וקטלוהו.												◊	צו: ◊
אמר להו: אנא מפייסנא ליה.												◊	צו: ◊
אייתי רבנן קטיל עילויה - ולא נח, אייתי דרדקי דבי רב קטיל עילויה - ולא נח, אייתי פרחי כהונה קטיל עילויה - ולא נח, עד די קטל עילויה תשעין וארבעה ריבוא - ולא נח.												◊	צו: ◊
קרב לגביה, אמר: זכריה, זכריה טובים שבהן איבדתים, ניחא לך דאיקטלינהו לכולהו?												◊	צו: ◊
מיד נח.												◊	צו: ◊
הרהר תשובה בדעתיה. אמר: מה הם שלא איבדו אלא נפש אחת - כך, ההוא גברא מה תהיה עליה?												◊	צו: ◊
ערק, שדר פורטיטא לביתיה, ואיתגייר.												◊	צו: ◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נעמן גר תושב היה, נכור אדן גר צדק היה מבני בניו של סיסרא למדו תורה בירושלים, מבני בניו של סנהריב לימדו תורה ברבים, ומאן נינהו - שמעיה ואבטליון. מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק.	תנו רבנן:											◊
ואף מבני בניו של אותו רשע ביקש הקדוש ברוך הוא להכניסן תחת כנפי השכינה.												◊
אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם מי שהחריב את ביתך ושרף את היכלך תכניס תחת כנפי השכינה?												◊
היינו דכתיב (ירמיהו נ"א) רפינו את בבל ולא נרפתה.												◊
זה נבוכדנצר.	עולא:											◊
אלו נהרות בבל, ותרגמה דצינייתא דבבלאי.	רבי שמואל בר נחמני:											◊
עמון ומואב שיבבי בישי דירושלם הוו, כיון דשמעינהו לנביאי דקא מיתנבאי לחורבנא דירושלם, שלחו לנבוכדנצר: פוק ותא.	עולא:											◊
אמר: מסתפינא דלא ליעבדו לי כדעבדו בקמאי.												◊
שלחו ליה: (משלי ז') כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק. ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (שמות ט"ו) ה' איש מלחמה.												◊
שלח להו: בקריבא הוא, ואתי.												◊
שלחו ליה, הלך בדרך מרחוק												◊
שלח להו: אית להו צדיקי, דבעו רחמי ומייתו ליה.												◊
שלחו ליה: (משלי ז') צרור הכסף לקח בידו, ואין כסף אלא צדיקים, שנאמר (הושע ג') ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים.												◊
שלח להו: הדרי רשיעי בתשובה, ובעו רחמי, ומייתו ליה.												◊
שלחו ליה: כבר קבע להן זמן, שנאמר (משלי ז') ליום הכסא יבא ביתו אין כסא אלא זמן, שנאמר (תהלים פ"א) א"א בכסה ליום חגנו.												◊
שלח להו: סיתווא הוא, ולא מצינא דאתי מתלגא וממיטרא.												◊
שלחו ליה: תא אשינא דטורא, שנאמר (ישעיהו ט"ז) שלחו כר מושל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון.												◊
שלח להו: אי אתינא - לית לי דוכתא דיתיבנא ביה.												◊
שלחו ליה: קברות שלהם מעולין מפלטיירין שלך, דכתיב (ירמיהו ח') בעת ההיא נאם ה' יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם.												◊
מי שמיע לך אימת אתי בר נפלי?	רב נחמן לרבי יצחק:											^
מאן בר נפלי?	אמר ליה: [רבי יצחק]											◊
משיח.	אמר ליה: [רב נחמן]											◊
משיח בר נפלי קרית ליה?	[רבי יצחק]											◊
אין, דכתיב (עמוס ט') ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנפלת.	אמר ליה: [רב נחמן]											!
דור שבן דוד בא בו תלמידי חכמים מתמעטים, והשאר עיניהם כלות ביגון ואנחה, וצרות רבות וגזרות קשות מתחדשות, עד שהראשונה פקודה שניה ממהרת לבא.	אמר ליה: [רב נחמן] הכי אמר רבי יוחנן:											!
שבוע שבן דוד בא בו, שנה ראשונה מתקיים מקרא זה (עמוס ד') והמטרת על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר, שניה חיצו רעב משתלחים, שלישית רעב גדול, ומתים אנשים ונשים וטף חסידים ואנשי מעשה, ותורה משתכחת מלומדיה. ברביעית - שובע ואינו שובע, בחמישית - שובע גדול, ואוכלין ושותין ושמחין, ותורה חוזרת ללומדיה. בששית - קולות, בשביעית - מלחמות. במוצאי שביעית - בן דוד בא.	תנו רבנן:											◊
הא כמה שביעית דהוה כן, ולא אתא	רב יוסף:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
בששית קולות, בשביעית מלחמות מי הוה? ועוד: כסדרן מי הוה?	אביי:											!	צו.		
(תהלים פ"ט) אשר חרפו אויביך ה' אשר חרפו עקבות משיחך.												■	◇	צו.	
דור שבן דוד בא בו בית הוועד יהיה לזנות, והגליל יחרב, והגבלן יאשם, ואנשי גבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, והכמת הסופרים תסרה, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת. שנאמר (ישעיהו נ"ט) ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל.	תניא, רבי יהודה:											■	◇	צו.	
מאי ותהי האמת נעדרת												^	צו.		
מלמד שנעשית עדרים עדרים והולכת לה.	אמרי דבי רב:											!	◇	צו.	
מאי וסר מרע משתולל?												^	◇	צו.	
כל מי שסר מרע - משתולל על הבריות.	אמרי דבי רבי שילא:											!	◇	צו.	
מריש הוה אמיןא ליכא קושטא בעלמא, אמר לי הווא מרבנן ורב טבות שמיה, ואמרי לה רב טביומי שמיה, דאי הווי יחבי ליה כל חללי דעלמא לא הוה משני בדיבוריה:	רבא:											○	■	◇	צו.
זימנא חדא איקלעי להווא אתרא, וקושטא שמיה, ולא הווי משני בדיבוריהו, ולא הווי מיית איניש מהתם בלא זימניה.												○	■	צו.	
נסיבי איתתא מינהון, והווי לי תרתין בנין מינה.												○	■	צו.	
יומא חד הוה יתבא דביתוהו וקא חייפא רישא, אתאי שיבבתה טרפא אדשא.												○	■	צו.	
סבר: לאו אורח ארעא, אמר לה: ליתא הכא.												○	■	צו.	
שכיבו ליה תרתין בנין.												○	■	צו.	
אתו אינשי דאתרא לקמיה, אמרו ליה: מאי האי?												○	■	צו.	
אמר להו: הכי הוה מעשה.												○	■	צו.	
אמרו ליה: במטותא מינך, פוק מאתרין, ולא תגרי בהו מותנא בהנך אינשי.												○	■	◇	צו.
דור שבן דוד בא בו נערים ילבינו פני זקנים, וזקנים יעמדו לפני נערים, ובת קמה באמה, וכלה בחמותה, ופני הדור כפני כלב, ואין הבן מתבייש מאביו.	תניא, רבי נהוראי:											■	◇	צו.	
דור שבן דוד בא בו העזות תרבה, והיוקר יעות, והגפן יתן פריו והיין ביוקר, ונהפכה כל המלכות למינות, ואין תוכחה.	תניא רבי נחמיה:											■	◇	צו.	
מסייע ליה לרבי יצחק												■	צו.		
אין בן דוד בא עד שתתהפך כל המלכות למינות.	דאמר רבי יצחק:											■	■	◇	צו.
מאי קרא (ויקרא י"ג) - כלו הפך לבן טהור הוא.	רבא:											■	צו.		
(דברים ל"ב) כי דין ה' עמו וגו' כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב - אין בן דוד בא עד שירבו המסורות.	תנו רבנן:											■	◇	צו.	
דבר אחר: עד שיתמעטו התלמידים.												■	◇	צו.	
דבר אחר: עד שתכלה פרוטה מן הכיס.												■	◇	צו.	
דבר אחר: עד שיתיאשו מן הגאולה. שנאמר ואפס עצור ועזוב - כביכול אין סומך ועוזר לישראל.												■	◇	צו.	
כי הא דרבי זירא, כי הוה משכח רבנן דמעסקי ביה, אמר להו: במטותא, בעינא מנייכו לא תרחקוה.												○	צו.		
שלשה באין בהיסח הדעת, אלו הן: משיח, מציאה, ועקרב.	דתנינא:											■	○	◇	צו.
שית אלפי שני הווי עלמא וחד חרוב, שנאמר (ישעיהו ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.	רב קטינא:											◆	■	◇	צו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא- <u>key</u> :	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תרי הרוב, שנאמר (הושע ו') יחיינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו כשם שהשביעיות משמטות שנה אחת / שבע שנים, כן העולם משמט את שנים / שבעות אלפים שנה, שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ואומר (תהלים צ"ב): מזמור שיר ליום השבת - יום שכולו שבת.	אביי:											צו.
ששת אלפים שנה הוי עלמא, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. ובעונותינו שרבו - יצאו מהם מה שיצאו.	תניא כותיה דרב קטינא:											צו.
אמר ליה אליהו לרב יהודה אחוה דרב סלא חסידא: אין העולם פחות משמונים וחמשה ויבולות, וביובל האחרון בן דוד בא.	תנא דבי אליהו:											צו.
אמר ליה: בתחילתו או בסופו?												צו:
אמר ליה: איני יודע.												צו:
כלה או אינו כלה?												צו:
אמר ליה: איני יודע.												צו:
הכי אמר ליה: עד הכא - לא תסתכי ליה, מכאן ואילך - איסתכי ליה.	רב אשי:											צו:
מצאתי אדם אחד ובידו מגילה אחת כתובה אשורית ולשון קדש	שלה ליה רב חנן בר תחליפא לרב יוסף:											צו:
אמרתי לו: זו מניין לך?												צו:
אמר לי: להיילות של רומי נשכרתי, ובין גינזי רומי מצאתיה, וכתוב בה: לאחר ארבעת אלפים ומאתים ותשעים ואחד - שנה לבריאתו של עולם - העולם יתום. מהן מלחמות תנינים, מהן מלחמות גוג ומגוג, ושאר ימות המשיח. ואין הקדוש ברוך הוא מחדש את עולמו אלא לאחר שבעת אלפים שנה.												צו:
לאחר חמשת אלפים שנה איתמר.	רב אחא בריה דרבא:											צו:
מקרא זה נוקב ויורד עד תהום	תניא, רבי נתן:											צו:
(חבקוק ב') כי עוד חוון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר.												צו:
לא כרבותינו שהיו דורשין (דניאל ז') עד עדן עדנין ופלג עדן												צו:
ולא כרבי שמלאי שהיה דורש (תהלים פ') האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי												צו:
ולא כרבי עקיבא שהיה דורש (חגי ב') עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ.												צו:
אלא, מלכות ראשון - שבעים שנה, מלכות שנייה חמשים ושתים, ומלכות בן כוזיבא שתי שנים ומחצה. מאי ויפח לקץ ולא יכזב												צו:
חיפח עצמן של מחשבי קיצין, שהיו אומרים: כיון שהגיע את הקץ ולא בא - שוב אינו בא. אלא חכה לו, שנאמר אם יתמהמה חכה לו. שמא תאמר אנו מחכין והוא אינו מחכה - תלמוד לומר (ישעיהו ל') ולכן יחכה ה' להננכם ולכן ירום לרחמכם. וכי מאחר שאנו מחכים והוא מחכה, מי מעכב? - מדת הדין מעכבת, וכי מאחר שמדת הדין מעכבת, אנו למה מחכין? - לקבל שכר, שנאמר (ישעיהו ל') אשרי כל חוכי לו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											צו:
לא פחות עלמא מתלתין ושיתא צדיקי דמקבלי אפי שכינה בכל דרא, שנאמר אשרי כל חוכי לו - לו בגימטריא תלתין ושיתא הוו.	אביי:											צו:
איני?												צו:
דרא דקמי קודשא בריך הוא תמני סרי אלפי פרסא הואי, שנאמר (יחזקאל מ"ח) סביב שמנה עשר אלף	והאמר רבא:											צו:
לא קשיא, הא דמסתכלי באיסקלריא המאירה, הא דמסתכלי באיסקלריא שאינה מאירה.												צו:
ומי נפישו כולי האי?												צו:
ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלף הם - אני ובני מהם, אם מאה הם - אני ובני מהם, אם שנים הם - אני ובני הם	והאמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחי:											צו:
לא קשיא הא דעיילי בבר, הא דעיילי בלא בר.												צו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כלו כל הקיצין, ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים.	רב:									◆	■	◊
דיו לאבל שיעמוד באבלו.	שמואל:									◆	■	◊
כתנאי										■		
אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, ואם לאו - אין נגאלין.	רבי אליעזר:								◆	■		◊
אם אין עושין תשובה - אין נגאלין? אלא, הקדוש ברוך הוא מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן, וישראל עושין תשובה ומחזירין למוטב.	אמר ליה רבי יהושע:								◆	■		◊
אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, שנאמר (ירמיהו ג') שובו בני ישראל ארפא משובתיכם.	תניא אידך: רבי אליעזר:									■		◊
והלא כבר נאמר (ישעיהו נ"ב) חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו, חנם נמכרתם - בעבודה זרה, ולא בכסף תגאלו - לא בתשובה ומעשים טובים.	אמר לו רבי יהושע:									■		◊
והלא כבר נאמר (מלאכי ג') שובו אלי ואשובה אליכם.	אמר רבי אליעזר לרבי יהושע:									⚡		
והלא כבר נאמר (ירמיהו ג') כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון.	אמר ליה רבי יהושע:									⚡		
והלא כבר נאמר (ישעיהו ל') בשובה נחת תושעון	אמר לו רבי אליעזר:									⚡		
והלא כבר נאמר (ישעיהו מ"ט) כה אמר ה' גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו.	אמר לו רבי יהושע לרבי אליעזר:									⚡		
והלא כבר נאמר (ירמיהו ד') אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב.	אמר לו רבי אליעזר:									⚡		
והלא כבר נאמר (דניאל י"ב) ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה וגו'.	אמר לו רבי יהושע:									⚡		◊
ושתק רבי אליעזר.										○		◊
אין לך קץ מגולה מזה, שנאמר (יחזקאל ל"ו) ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'.	ואמר רבי אבא:										■	◊
אף מזה, שנאמר (זכריה ח') כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר.	רבי אלעזר:										■	◊
מאי ליוצא ולבא אין שלום מן הצר?											^	
אף תלמידי חכמים, שכתוב בהם שלום, דכתיב (תהלים קי"ט) שלום רב לאהבי תורתך - אין שלום מפני צר.	רב:										!	◊
עד שיהיו כל השערים כולן שקולין.	שמואל:										!	◊
אין בן דוד בא עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא, שנאמר (יחזקאל ל"ב) אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אולין וכתב (יחזקאל כ"ט) ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל.	רבי חנינא:										■	◊
אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל, שנאמר (ישעיהו י"ח) וקרת הזוללים במזמרות, וכתוב בתריה בעת ההיא יובל שי לה' צבאות עם ממשך ומורט.	רבי חמא בר חנינא:										■	◊
אין בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל, שנאמר (צפניה ג') כי אז אסיר מקרבך עליוזי גאותך, וכתוב (צפניה ג') והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה'.	זעירי אמר רבי חנינא:										■	◊
אין בן דוד בא עד שיכלו כל שופטים ושוטרים מישראל שנאמר (ישעיהו א') ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סגין וגו' ואשיבה שפטיך.	רבי שמלאי משום רבי אלעזר ברבי שמעון:										■	◊
אין ירושלים נפדית אלא בצדקה, שנאמר (ישעיהו א') ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.	עולא:										■	◊
אי בטלי יהירי - בטלי אמגושי, אי בטלי דייני - בטלי גזירפטי, אי בטלי יהירי בטלי אמגושי - דכתיב (ישעיהו א') ואצרף כבר סגין ואסירה כל בדיליך, ואי בטלי דייני בטלי גזירפטי - דכתיב (צפניה ג') הסיר ה' משפטיך פנה אויבך.	רב פפא:										■	◊
אם ראית דור שמתמעט והולך - חכה לו, שנאמר (שמואל ב' כ"ב) ואת עם עני תושיע וגו'.	רבי יוחנן:										■	◊
אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר - חכה לו, שנאמר (ישעיהו נ"ט) כי יבא כנהר צר רוח ה' נססה בו, וסמך ליה ובא לציון גואל.	רבי יוחנן:										■	◊
אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי, או כולו חייב. בדור שכולו זכאי - דכתיב (ישעיהו ס') ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, בדור שכולו חייב - דכתיב (ישעיהו נ"ט) וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, וכתוב (ישעיהו מ"ח) למעני אעשה.	ואמר רבי יוחנן:										■	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כתיב (ישעיהו ט') בעתה, וכתוב אחישנה. זכו - אחישנה, לא זכו - בעתה.	רבי אלכסנדר: רבי יהושע בן לוי רמי:											◇
כתיב (דניאל ז') וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה, וכתוב (זכריה ט') עני ורכב על חמור. זכו - עם ענני שמיא, לא זכו - עני ורכב על חמור.	רבי אלכסנדר: רבי יהושע בן לוי רמי:											◇
אמר ליה שבור מלכא לשמואל: אמריתו, משיח על חמרא אתי, אישדר ליה סוסיא ברקא דאית לך?												○
מי אית לך בר חיור גווי?	אמר ליה: [שמואל]											■
רבי יהושע בן לוי אשכח לאליהו, דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי												○ ◇
אתינא לעלמא דאתי?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											○ ◇
אמר ליה: אם ירצה אדון הזה.												○ ◇
שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי.	רבי יהושע בן לוי:											○
אימת אתי משיח?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											○ ◇
אמר ליה: זיל שיליה לדידיה.												○ ◇
והיכא יתיב?	[רבי יהושע בן לוי]											^
אפיתחא דרומי.												!
ומאי סימניה?	[רבי יהושע בן לוי]											^
יתיב ביני עניי סובלי חלאים, וכולן שרו ואסירי בחד זימנא, איהו שרי חד ואסיר חד.												!
אמר: דילמא מבעינא, דלא איעכב.	[רבי יהושע בן לוי]											○
אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי?	[רבי יהושע בן לוי]											○
אמר ליה שלום עליך בר ליואי.												○ ◇
לאימת אתי מר?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											○ ◇
אמר ליה: היום.												○ ◇
אתא לגבי אליהו.	[רבי יהושע בן לוי]											○
אמר ליה: מאי אמר לך?												○
אמר ליה: שלום עליך בר ליואי.	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											○ ◇
אמר ליה: אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי.												○ ◇
אמר ליה: שקורי קא שקר בי, דאמר לי היום אתינא, ולא אתא.	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											○
אמר ליה: הכי אמר לך (תהלים צ"ה) היום אם בקלו תשמעו.												■ ◇
שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קיסמא: אימתי בן דוד בא?												^ ◇
מתיירא אני שמא תבקשו ממני אות.	אמר: [רבי יוסי בן קיסמא]											○
אמרו לו: אין אנו מבקשין ממך אות.												○
לכשיפול השער הזה ויבנה, ויפול, ויבנה, ויפול, ואין מספיקין לבנותו עד שבן דוד בא.	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]											! ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אמרו לו: רבינו, תן לנו אות												◇	צח.	
ולא כך אמרתם לי שאין אתם מבקשין ממני אות?	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]											○	צח.	
אמרו לו: ואף על פי כן.												○	צח.	
אם כך - יהפכו מי מערת פמייס לדם ונהפכו לדם.	אמר להם: [רבי יוסי בן קיסמא]											○	צח.	
בשעת פטירתו אמר להן: העמיקו לי ארנו, שאין כל דקל ודקל שבבבל שאין סוס של פרסיים נקשר בו, ואין לך כל ארון וארון שבארץ ישראל שאין סוס מדי אוכל בו תבן.	[רבי יוסי בן קיסמא]											■	צח.	
אין בן דוד בא עד שתתפשט המלכות הרשעה על ישראל תשעה חדשים, שנאמר (מיכה ה') לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל.	רב:												◇	צח:
ייתי ולא איחמיניה.	עולא:												◇	צח:
ייתי ולא איחמיניה	וכן אמר רבה:												◇	צח:
ייתי, ואזכי דאיתיב בטולא דכופיתא דחמריה.	רב יוסף:												◇	צח:
מאי טעמא? אילימא משום חבלו של משיח	אביי לרבה:												◇	צח:
מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?	והתניא, שאלו תלמידיו את רבי אלעזר:												◇	צח:
יעסוק בתורה ובגמילות חסדים.	[רבי אלעזר]												◇	צח:
ומר - הא תורה והא גמילות חסדים													◇	צח:
שמא יגרום החטא. כדרכי יעקב בר אידי.	אמר ליה: [רבה]												◇	צח:
כתיב (בראשית כ"ח) והנה אנכי עמך ושמרתוך בכל אשר תלך, וכתיב (בראשית ל"ב) ויירא יעקב מאד ויצר לו - שהיה מתיירא שמא יגרום החטא.	דרכי יעקב בר אידי רמי:												◇	צח:
(שמות ט"ו) עד יעבר עמך ה' - זו ביאה ראשונה, עד יעבר עם זו קנית - זו ביאה שניה, אמור מעתה: ראויים היו ישראל לעשות להם נס כביאה שניה כביאה ראשונה, אלא שגרם החטא.	כדתניא:												◇	צח:
ייתי ולא איחמיניה.	וכן אמר רבי יוחנן:												◇	צח:
מאי טעמא? אילימא משום דכתיב (עמוס ה') כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש - בא ואראך דוגמתו בעולם הזה: בזמן שאדם יוצא לשדה ופגע בו סנטר - דומה כמי שפגע בו ארי, נכנס לעיר פגע בו גבאי - דומה כמי שפגעו דב, נכנס לביתו ומצא בניו ובנותיו מוטלין ברעב - דומה כמי שנשכו נחש.	אמר ליה ריש לקיש:												◇	צח:
אלא משום דכתיב (ירמיהו ל') שאלו - נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על הלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון.													◇	צח:
מאי ראיתי כל גבר?													◇	צח:
מי שכל גבורה שלו	רבה בר יצחק אמר רב:												◇	צח:
ומאי ונהפכו כל פנים לירקון?													◇	צח:
פמליא של מעלה ופמליא של מטה. בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא: הללו מעשה ידי והללו מעשה ידי, היאך אאבד אלו מפני אלו?	אמר רבי יוחנן:												◇	צח:
היינו דאמרר אינשי: רהיט ונפל תורא ואויל ושדי ליה סוסיא באורייה.	רב פפא:												◇	צח:
עתידין ישראל דאכלי שני משיח.	רב גידל אמר רב:												◇	צח:
פשיטא ואלא מאן אכיל להו? חילק ובילק אכלי להו?	רב יוסף:												◇	צח:
לאפוקי מדרכי הילל													◇	צח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין משיח לישראל, שכבר אכלוהו בימי חזקיה.	דאמר: [רבי הילל]											◇
לא אברי עלמא אלא לדוד.	רב:											◇
למשה.	שמואל:											◇
למשיח.	רבי יוחנן:											◇
מה שמר?												^
שילה שמו, שנאמר (בראשית מ"ט) עד כי יבא שילה.	דבי רבי שילה:											◇
ינון שמו, שנאמר (תהלים ע"ב) יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו.	אבי ינאי:											◇
חנינה שמו, שנאמר (ירמיהו ט"ז) אשר לא אתן לכם חנינה.	דבי רבי חנינה:											◇
מנחם בן חזקיה שמו, שנאמר (איכה א') כי רחק ממני מנחם משיב נפשי.	יש אומרים:											◇
חיוורא דבי רבי שמו שנאמר (ישעיהו נ"ג) אכן חליינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה.	רבנן:											◇
אי מן חייה הוא - כגון אנא, שנאמר (ירמיהו ל') והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא.	רב נחמן:											◇
אי מן חייה הוא - כגון רבינו הקדוש, אי מן מתיא הוא - כגון דניאל איש חמדות.	רב:											◇
עתיד הקדוש ברוך הוא להעמיד להם דוד אחר, שנאמר (ירמיהו ל') ועבדו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם, הקים לא נאמר, אלא אקים.	רב יהודה אמר רב:											◇
והכתיב (יחזקאל ל"ו) ודוד עבדי נשיא להם לעולם	רב פפא לאביי:											?
כגון קיסר ופלגי קיסר.												!
מאי דכתיב (עמוס ה') הוי המתארים את יום ה' למה-זה לכם יום ה' הוא חשך ולא אור משל לתרגול ועטלף שהיו מצפין לאור, אמר ליה תרגול לעטלף: אני מצפה לאורה - שאורה שלי היא, ואתה למה לך אורה?	דרש רבי שמלאי:											◇
והיינו דאמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו: אימתי אתי משיח?												○
לכי חפי להו חשוכא להנהו אינשי.	אמר ליה: [רבי אבהו]											■
אמר ליה: מילט קא לייטת לי?												○
קרא כתיב, (ישעיהו ס') כי הנה החשך יכסה-ארץ וערפל לאמים ועליך יורח ה' וכבודו עליך יראה.	אמר ליה: [רבי אבהו]											■
ימות המשיח ארבעים שנה, שנאמר (תהלים צ"ה) ארבעים שנה אקוט בדור.	תניא, רבי אליעזר:											◇
שבעים שנה, שנאמר (ישעיהו כ"ג) והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד. איזהו מלך מיוחד - הוי אומר זה משיח	רבי אליעזר בן עזריה:											◇
שלשה דורות, שנאמר (תהלים ע"ב) ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים.	רבי:											◇
אין להם משיח לישראל, שכבר אכלוהו בימי חזקיה.	רבי הילל:											◇
שרא ליה מריה לרבי הילל, חזקיה אימת הוה - בבית ראשון, ואילו זכריה קא מתנבי בבית שני ואמר (זכריה ט') גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות.	רב יוסף:											◇
ימות המשיח ארבעים שנה, כתיב הכא (דברים ח') ויענך וירעבך ויאכלך, וכתיב התם (תהלים צ') שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה.	תניא אידך, רבי אליעזר:											◇
ארבע מאות שנה, כתיב הכא (בראשית ט"ו) ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה, וכתיב התם: שמחנו כימות עניתנו.	רבי דוסא:											◇
שלש מאות וששים וחמש שנה, כמנין ימות החמה, שנאמר (ישעיהו ס"ג) כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה.	רבי:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי יום נקם בלבי?												^	צט.	
ללבי גיליתי, לאבריי לא גילתי.	רבי יוחנן:											!	◇	צט.
ללבי גילתי, למלאכי השרת לא גילתי.	רבי שמעון בן לקיש:											!	◇	צט.
ימות המשיח לישראל שבעת אלפים שנה, שנאמר (ישעיהו ס"ב) ומשוח חתן על כלה ישיש עליך אלהיך.	תני אבימי בריה דרבי אבהו:											■	◇	צט.
ימות המשיח - כמיום שנברא העולם ועד עכשיו, שנאמר (דברים י"א) כימי השמים על הארץ.												■	◇	צט.
כימי נח עד עכשיו, שנאמר (ישעיהו נ"ד) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי.	רב נחמן בר יצחק:											■	◇	צט.
כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא - (ישעיהו ס"ד) - עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◇	◇	צט.
ופליגא דשמואל.												■		צט.
אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכות בלבד.	דאמר שמואל:											◇	◇	צט.
כל הנביאים לא נתנבאו אלא לבעלי תשובה, אבל צדיקים גמורים - עין לא ראתה אלהים זולתך.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■		צט.
ופליגא דרבי אבהו												■		צט.
מקום שבעלי תשובה עומדין שם - צדיקים אינן עומדין שם, שנאמר (ישעיהו נ"ז) שלום שלום לרחוק ולקרוב, ברישא רחוק, והדר קרוב. מאי רחוק - רחוק דמעיקרא, ומאי קרוב - קרוב דמעיקרא ודהשתא.	דאמר רבי אבהו:											◇	◇	צט.
לרחוק - שהוא רחוק מעבירה, קרוב - שהוא קרוב מעבירה ונתרחק ממנה.	רבי יוחנן:											◇	◇	צט.
כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם, ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם, ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו. אבל תלמידי חכמים עצמן - עין לא ראתה אלהים זולתך.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	◇	צט.
מאי עין לא ראתה?												^	צט.	
זה יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית.	רבי יהושע בן לוי:											!	◇	צט.
זה עדן, לא ראתה עין מעולם.	ריש לקיש:											!	◇	צט.
ואם תאמר: אדם היכן דר												‡	צט.	
בגן												!	צט.	
ואם תאמר: גן הוא עדן												‡	צט.	
תלמוד לומר (בראשית ב') ונהר יצא מעדן להשקות את הגן.												!	צט.	
והאומר אין תורה מן השמים וכו'.												■	<	צט.
(במדבר ט"ו) כי דבר ה' בזה ומצותו הפר הכרת תכרת - זה האומר אין תורה מן השמים.	תנו רבנן:											■	◇	צט.
דבר אחר: כי דבר ה' בזה - זה אפיקורוס.												■	◇	צט.
דבר אחר: כי דבר ה' בזה - זה המגלה פנים בתורה												■	◇	צט.
ואת מצותו הפר - זה המפר ברית בשר.												■	◇	צט.
הכרת תכרת, הכרת - בעולם הזה, תכרת - לעולם הבא.												■	◇	צט.
המחלל את הקדשים, והמבזה את המועדות והמפר בריתו של אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה, והמלביין פני חבריו ברבים, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים - אין לו חלק לעולם הבא.	מכאן אמר רבי אלעזר המודעי:											■	◇	צט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא- key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי דבר ה' בזה - זה האומר אין תורה מן השמים. ואפילו אמר: כל התורה כולה מן השמים, חוץ מפסוק זה שלא אמרו הקדוש ברוך הוא אלא משה מפי עצמו - זהו כי דבר ה' בזה. ואפילו אמר: כל התורה כולה מן השמים, חוץ מדקדוק זה, מקל וחומר זה, מגזרה שוה זו - זה הוא כי דבר ה' בזה.	תניא אידך:											◊
הלומד תורה ואינו מלמדה - זה הוא דבר ה' בזה.	תניא, היה רבי מאיר אומר:											◊
כל מי שאינו משגיח על המשנה.	רבי נתן:											◊
כל שאפשר לעסוק בתורה ואינו עוסק.	רבי נהוראי:											◊
זה העובד עבודה זרה.	רבי ישמעאל:											◊
מאי משמעה?											⋈	
כי דבר ה' בזה - זה המבזה דבור שנאמר לו למשה מסיני (שמות כ') אנכי ה' אלהיך לא יהיה לך אלהים אחרים וגו'.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											◊
כל הלומד תורה ואינו חוזר עליה - דומה לאדם שזורע ואינו קוצר.	רבי יהושע בן קרחה:											◊
כל הלומד תורה ומשכחה - דומה לאשה שיולדת וקוברת	רבי יהושע:											◊
זמר בכל יום, זמר בכל יום.	רבי עקיבא:											◊
מאי קרא - שנאמר (משלי ט"ז) נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו, הוא עמל במקום זה, ותורתו עומלת לו במקום אחר.	רב יצחק בר אבודימי:											◊
כל אדם לעמל נברא, שנאמר (איוב ה') כי אדם לעמל יולד, איני יודע אם לעמל פה נברא אם לעמל מלאכה נברא, כשהוא אומר כי אכף עליו פיהו - הוא אומר לעמל פה נברא. ועדיין איני יודע אם לעמל תורה אם לעמל שיחה, כשהוא אומר (יהושע א') לא ימוש ספר התורה הזה מפיו - הוא אומר לעמל תורה נברא.	רבי אלעזר:											◊
כולהו גופי דרופתקי נינהו, טובי לדוכי דהוי דרופתקי דאורייתא.	והיינו דאמר רבא:											◊
(משלי ו') נאף אשה חסר לב, אמר ריש לקיש: זה הלומד תורה לפרקים, שנאמר (משלי כ"ב) כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך.	[ריש לקיש]											◊
(במדבר ט"ו) והנפש אשר תעשה ביד רמה - זה מנשה בן חזקיה, שהיה יושב ודורש בהגדות של דופי. אמר: וכי לא היה לו למשה לכתוב אלא (בראשית ל"ו) ואחות לוטן תמנע ותמנע היתה פילגש לאליפז (בראשית ל') וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה?	תנו רבנן:											◊
יצאה בת קול ואמרה לו: (תהלים ב') תשב באחיך תדבר בכך אמך תתן דפי אלה עשית וההרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך.												◊
ועליו מפורש בקבלה: (ישעיהו ה') הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה.												◊
מאי כעבות העגלה?												◊
יצר הרע, בתחלה דומה לחוט של כוביא ולבסוף דומה לעבות העגלה.	רבי אסי:											◊
דאתן עלה, מיהת אחות לוטן תמנע מאי היא?												◊
תמנע בת מלכים הוא, דכתיב (בראשית ל"ו) אלוף לוטן אלוף תמנע. וכל אלוף - מלכותא בלא תאגא היא. בעיא לאיגורי, באתה אצל אברהם יצחק ויעקב ולא קבלוה, הלכה והיתה פילגש לאליפז בן עשו. אמרה: מוטב תהא שפחה לאומה זו, ולא תהא גבירה לאומה אחרת. נפק מינה עמלק, דצערניהו לישראל. מאי טעמא - דלא איבעי להו לרחקה.												◊
וילך ראובן בימי קציר חטים, אמר רבא ברבי יצחק אמר רב: מכאן לצדיקים שאין פושטין ידיהן בגזל.	[רבא ברבי יצחק אמר רב]											◊
וימצא דודאים בשדה												◊
מאי דודאים?												◊
יברוחי	רב:											◊
סיגלי	לוי:											◊

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והנורה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																						
מאן דאמר	סנהדרין-חלק																							
רבי יונתן:	סביסקי.											!	◇	צט:										
רבי אלכסנדר:	כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, שנאמר (ישעיהו כ"ז) או יחזק במעזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי.												■	◇	צט:									
רב:	כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה, שנאמר (ישעיהו נ"א) ואשם דברי בפוך ובצל ידי כסיתוך לנטע שמים וליסד ארץ													■	◇	צט:								
רבי יוחנן:	אף מגין על כל העולם כולו, שנאמר ובצל ידי כסיתוך													■	◇	צט:								
לוי:	אף מקרב את הגאולה, שנאמר (ישעיהו נ"א) ולאמר לציון עמי אתה.													■	◇	צט:								
ריש לקיש:	כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו, שנאמר (בראשית י"ב) ואת הנפש אשר עשו בחרן.														■	◇	צט:							
רבי אלעזר:	כאילו עשאו לדברי תורה, שנאמר (דברים כ"ט) ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם.															■	◇	צט:						
רבא:	כאילו עשאו לעצמו, שנאמר ועשיתם אתם אל תקרי אתם אלא אתם.																■	◇	צט:					
רבי אבהו:	כל המעשה את חבירו לדבר מצוה - מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, שנאמר (שמות י"ז) ומטך אשר הכית בו את היאר, וכי משה הכהו? והלא אהרן הכהן אלא לומר לך: כל המעשה את חבירו לדבר מצוה - מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה.																	■	◇	צט:				
	אפיקורוס.																		■	<	צט:			
רבי רבי חנינא אמרי תרוייהו:	זה המבזה תלמיד חכם.																		◆	■	◇	צט:		
רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי:	זה המבזה חבירו בפני תלמיד חכם.																		◆	■	◇	צט:		
	בשלמא למאן דאמר המבזה חבירו בפני תלמיד חכם אפיקורוס הוי, מבזה תלמיד חכם עצמו - מגלה פנים בתורה שלא כהלכה הוי. אלא למאן דאמר מבזה תלמיד חכם עצמו אפיקורוס הוי, מגלה פנים בתורה כגון מאי?																				?	צט:		
	כגון מנשה בן חזקיה																				!	צט:		
	ואיכא דמתני לה אסיפא:																				■	צט:		
[רב רבי חנינא]	מגלה פנים בתורה, רב ורבי חנינא אמרי: זה המבזה תלמיד חכם																				◆	■	◇	צט:
רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי:	זה המבזה את חבירו בפני תלמיד חכם.																				◆	■	◇	צט:
	בשלמא למאן דאמר המבזה תלמיד חכם עצמו מגלה פנים בתורה הוי, מבזה חבירו בפני תלמיד חכם - אפיקורוס הוי. אלא למאן דאמר מבזה חבירו בפני תלמיד חכם מגלה פנים בתורה הוי, אפיקורוס כגון מאן?																						?	צט:
רב יוסף:	כגון הני דאמרי מאי אהנו לן רבנן? לדידהו קרו, לדידהו תנו.																						!	צט:
אמר ליה אביי:	האי מגלה פנים בתורה נמי הוא, דכתיב (ירמיהו ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת.																						?	צט:
רב נחמן בר יצחק:	מהכא נמי שמע מינה, שנאמר (בראשית י"ח) ונשאתי לכל המקום בעבורם.																						■	צט:
	אלא, כגון דיתבי קמיה רביה ונפלה ליה שמעתא בדוכתא אחריתי, ואמר: הכי אמרינן התם. ולא אמר הכי אמר מר.																						!	צט:
רבא:	כגון הני דבי בנימין אסיא, דאמרי: מאי אהני לן רבנן? מעולם לא שרו לן עורבא, ולא אסרו לן יונה.																						!	צט:
[רבא]	רבא, כי הווי מייתי טריפתא דבי בנימין קמיה, כי הווי חזי בה טעמא להיתירא, אמר להו: תחזו, דקא שרינא לכו עורבא. כי הווי חזי לה טעמא לאיסורא, אמר להו: תחזו דקא אסרנא לכו יונה.																						○	ק.
רב פפא:	כגון דאמר הני רבנן.																						!	ק.
[רב פפא]	רב פפא אישתלי, ואמר: כגון הני רבנן, ואיתיב בתעניתא.																						○	ק.
[לוי בר שמואל ורב הונא בר חייא]	לוי בר שמואל ורב הונא בר חייא הווי קא מתקני מטפחות ספרי דבי רב יהודה, כי מטו מגילת אסתר אמרי: הא מגילת אסתר לא בעי מטפחת.																						○	ק.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מאן דאמר	סנהדרין-חלק												
אמר להו: [רב יהודה]	כי האי גוונא נמי מיחזי כי אפקירותא.											◇	ק.
רב נחמן:	זה הקורא רבו בשמו.											◇	ק.
דאמר רבי יוחנן:	מפני מה נענש גיחזי - מפני שקרא לרבו בשמו, שנאמר (מלכים ב' ח) ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע.											■	ק.
יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי זירא, ויתיב וקאמר:	עתיד הקדוש ברוך הוא להוציא נחל מבית קדשי הקדשים ועליו כל מיני מגדים, שנאמר (יחזקאל מ"ז) ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה.											◇	ק.
אמר ליה ההוא סבא: יישר. וכן אמר רבי יוחנן												○	ק.
רבי ירמיהו לרבי זירא:	כי האי גונא מיחזי אפקירותא?											◇	ק.
אמר ליה: [רבי זירא]	הא האי סיועי קא מסייע לך.											◇	ק.
[רבי זירא]	אלא אי שמיע לך - הא שמיע לך:											◇	ק.
כי הא דיתיב רבי יוחנן וקא דריש:	עתיד הקדוש ברוך הוא להביא אבנים טובות ומרגליות שהן שלשים על שלשים אמות, וחוקק בהם עשר ברום עשרים, ומעמידן בשערי ירושלים, שנאמר (ישעיהו נ"ד) ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדה וגו'.											◇	ק.
אמר לו: [רבי יוחנן]	לגלג עליו אותו תלמיד, אמר: השתא כביעתא דצילצלא לא משכחינן - כולי האי משכחינן?											◇	ק.
	לימים הפליגה ספינתו בים, חזינהו למלאכי השרת דקא מנסרי אבנים טובות ומרגליות, אמר להו: הני למאן? אמר: עתיד הקדוש ברוך הוא להעמידן בשערי ירושלים.											◇	ק.
	כי הדר אשכחיה לרבי יוחנן דיתיב וקא דריש. אמר ליה: רבי, דרוש ולך נאה לדרוש, כשם שאמרת כך ראיתי.											◇	ק.
אמר לו: [רבי יוחנן]	ריקה, אם לא ראית לא האמנת? מלגלג על דברי חכמים אתה											◇	ק.
	יהב ביה עיניה, ועשאו גל של עצמות.											◇	ק.
מיתיבי: [רבי מאיר]	(ויקרא כ"ו) ואולך אתכם קוממיות. רבי מאיר אומר: מאתים אמה, כשתי קומות של אדם הראשון.											◇	ק.
רבי יהודה:	מאה אמה, כנגד היכל וכותליו, שנאמר (תהלים קמ"ד) אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחטבות תבנית היכל וגו'.											◇	ק.
	כי קאמר רבי יוחנן - לכוי דבי זיקא.											◇	ק.
	מאי ועלהו לתרופה?											◇	ק.
רבי יצחק בר אבודימי ורב חסדא, חד אמר: להתיר פה של מעלה	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]											◇	ק.
להתיר פה של מטה.	וחד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]											◇	ק.
להתיר פה אילמין.	איתמר, חזקיה:											◇	ק.
להתיר פה עקרות.	בר קפרא:											◇	ק.
לתרופה ממש.	רבי יוחנן:											◇	ק.
מאי לתרופה?												◇	ק.
לתואר פנים של בעלי הפה.	רבי שמואל בר נחמני:											◇	ק.
כל המשחיר פניו על דברי תורה בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא מבהיק זיויו לעולם הבא, שנאמר (שיר השירים ה') מראהו כלבנון בחור כארזים.	דרש רבי יהודה ברבי סימון:											◇	ק.
כל המרעיב עצמו על דברי תורה בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא משביעו לעולם הבא, שנאמר (תהלים ל"ו) ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.	רבי תנחום ברבי חנילאי:											◇	ק.
עתיד הקדוש ברוך הוא ליתן לכל צדיק וצדיק מלא עומסו, שנאמר (תהלים ס"ח) ברוך ה' יום יום יעמסילנו האל ישועתנו סלה.	כי אתא רב דימי אמר:											◇	ק.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי אפשר לומר כן? והלא כבר נאמר (ישעיהו מ') מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן	אמר ליה אביי:	◊										
מאי טעמא לא שכיחת באגדתא?	אמר: [רב דימי]	!										
עתיד הקדוש ברוך הוא ליתן לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר (משלי ח') להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא - יש בגימטריא תלת מאה ועשרה הוי.	דאמרי במערבא משמיה דרבא בר מרי:	!	■									
במדה שאדם מודד מודדין לו, דכתיב (ישעיהו כ"ז) בסאסא בשלחה תריבנה.	תניא, רבי מאיר:	■										
וכי אפשר לומר כן? אדם נותן מלא עומסו לעני בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא נותן לו מלא עומסו לעולם הבא? והכתיב (ישעיהו מ') שמים בזרת תכן	רבי:	◊										
ואתה אי אומר כן? איזו היא מדה מרובה, מדת טובה מרובה או מדת פורענות? הוי אומר: מדה טובה מרובה ממדת פורענות. במדה טובה כתיב (תהלים ע"ח) ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן האל, ובמידת פורענות הוא אומר (בראשית ז') וארבת השמים נפתחו. במידת פורענות כתיב (ישעיהו ס"ו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר. והלא אדם מושיט אצבעו באור בעולם הזה מיד נכוח אלא, כשם שנותן הקדוש ברוך הוא כח ברשעים לקבל פורענותם - כך נותן הקדוש ברוך הוא כח בצדיקים לקבל טובתן.	[רבי מאיר]	!										
אף הקורא בספרים החיצונים וכו'.	רבי עקיבא:											■
בספרי מינים.	תנא:											◊
בספר בן סירא נמי אסור למיקרי.	רב יוסף:											◊
מאי טעמא?	אמר ליה אביי:											^
אילימא משום דכתב ביה לא תינטוש גילדנא מאודניה דלא ליזיל משכיה להבלא, אלא צלי יתיה בנורא, ואיכול ביה תרתין גריצים.												!
אי מפשטיה - באורייתא נמי כתב (דברים כ') לא תשחית את עצה. אי מדרשא - אורה ארעא קא משמע לן, דלא ליבעול שלא כדרכה.												◊
ואלא משום דכתיב בת לאביה מטמונת שוא, מפחדה לא יישן בלילה, בקטנותה - שמא תתפתה, בנערותה - שמא תונה, בגרה - שמא לא תינשא, נישאת - שמא לא יהיו לה בנים, הזקינה - שמא תעשה כשפים												!
הא רבנן נמי אמרוה: אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות, אשרי מי שבניו זכרים, או לו למי שבניו נקבות.												◊
אלא משום דכתיב לא תעיל דויה בלבך דגברי גיברין קטל דויה												!
הא שלמה אמרה: (משלי י"ב) דאגה בלב- איש ישחנה.												◊
ישיחנה מדעתו	חד: [רבי אמי/רבי אסי]	◊	■									
ישיחנה - לאחרים	וחד: [רבי אמי/רבי אסי]	◊	■									
ואלא משום דכתיב מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא אל ביתך												!
והא רבי נמי אמרה												◊
לעולם לא ירבה אדם רעים בתוך ביתו שנאמר (משלי י"ח) איש רעים להתרועע.	דתניא, רבי:											◊
אלא משום דכתיב זלדקן - קורטמן, עבדקן - סכסן, דנפח בכסיה - לא צחי. אמר במאי איכול לחמא - לחמא סב מיניה. מאן דאית ליה מעברתא בדיקניה - כולי עלמא לא יכלי ליה.												!
מילי מעלייתא דאית ביה דרשינן להו:	רב יוסף:											◊
אשה טובה - מתנה טובה, בחיק ירא אלהים נתתן. אשה רעה - צרעת לבעלה. מאי תקנתיה - יגרשנה מביתו, ויתרפא מצרעתו. אשה יפה - אשרי בעלה, מספר ימיו כפלים.												◊
העלם עיניו מאשת חן פן תמכר במצותיה. אל תט אצל בעלה למסוך עמו יין ושכר, כי בתואר אשה יפיה רבים הושחתו, ועצומים כל הרוגיה. רבים היו פצעי רוכל המרגילים לדבר ערוה כניצוץ מבעיר גחלת.												◊
מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא ביתך. רבים יהיו דורשי שלומך, גלה סודך לאחד מאלף. (מכילת ז' ה) משוכבת חיקך שמור פתחי פיך.												◊
אל תצר צרת מחר (משלי כ"ז) כי לא תלד מה ילד יום, שמא למחר איננו, ונמצא מצטער על עולם שאינו שלו.												◊

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום והזרה- מובאה של פסקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	
<p>מקרא-key:</p>	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(משלי ט"ו) כל ימי עני רעים, בן סירא אומר: אף לילות. בשפל גגים גגו, ובמרום הרים כרמו. ממטר גגים לגגו, ומעפר כרמו לכרמים.													ק:
[סימן: זיר"א רב"א, משרשי"א חנינ"א טובי"ה, ינא"י יפ"ה יוחנ"ן מרח"ם, יהוש"ע מקצ"ר].													ק:
מאי דכתיב (משלי ט"ו) כל ימי עני רעים - אלו בעלי תלמוד, וטוב לב משתה תמיד - אלו בעלי משנה.	רבי זירא אמר רב:												ק:
רבא אמר איפכא.	[רבא]												ק:
מאי דכתיב (קהלת י') מסיע אבנים יעצב בהם - אלו בעלי משנה, (קהלת י') ובוקע עצים יסכן בהם - אלו בעלי תלמוד.	והיינו דאמר רב משרשיא משמיה דרבא:												ק:
כל ימי עני רעים - זה מי שיש לו אשה רעה, וטוב לב משתה תמיד - זה שיש לו אשה טובה רבי ינאי אומר: כל ימי עני רעים זה אסטניס, וטוב לב משתה תמיד זה שדעתו יפה.	רבי חנינא:												ק:
כל ימי עני רעים - זה רחמני, וטוב לב משתה תמיד - זה אכזרי.	רבי יוחנן:												ק:
כל ימי עני רעים - זה שדעתו קצרה, וטוב לב משתה תמיד - זה שדעתו רחבה.	רבי יהושע בן לוי:												ק:
כל ימי עני רעים. והאיכא שבתות וימים טובים	ואמר רבי יהושע בן לוי:	?											קא:
כדשמואל.		!											קא:
שינוי וסת תחלת חולי מעיים.	דאמר שמואל:	!											קא:
הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו - מביא רעה לעולם. מפני שהתורה חוגרת שק, ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא, ואומרת לפניו: רבונו של עולם עשאוני בניך ככנור שמנגנין בו לצים. אמר לה: בתי, בשעה שאוכלין ושותין במה יתעסקו? - אמרה לפניו: רבונו של עולם, אם בעלי מקרא הן - יעסקו בתורה ובנביאים ובכתובים, אם בעלי משנה הן - יעסקו במשנה בהלכות ובהגדות, ואם בעלי תלמוד הן - יעסקו בהלכות פסח בפסח, בהלכות בעצרת, בהלכות חג בהג.	תנו רבנן:												קא:
כל הקורא פסוק בזמנו - מביא טובה לעולם, שנאמר (משלי ט"ו) ודבר בעתו מה טוב.	העירובי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון												קא:
והלוחש על המכה וכו'.													קא:
וברוקק בה, לפי שאין מזכירין שם שמים על הרקיקה.	רבי יוחנן:												קא:
אפילו נגע צרעת.	איתמר, רב:												קא:
אפילו ויקרא אל משה.	רבי חנינא:												קא:
סכין וממשמשיין בבני מעיים בשבת, ולוחשין לחישה נחשים ועקרבים בשבת, ומעבירין כלי על גב העין בשבת.	תנו רבנן: [ת"ק]												קא:
במה דברים אמורים - בכלי הניטל, אבל בכלי שאינו ניטל - אסור. ואין שואלין בדבר שדים בשבת.	רבן שמעון בן גמליאל:												קא:
אף בחול אסור.	רבי יוסי:												קא:
הלכה כרבי יוסי. ואף רבי יוסי לא אמרה אלא משום סכנה	רב הונא:												קא:
כי הא דרב יצחק בר יוסף דאיבלע בארזא, ואתעביד ליה ניסא פקע ארזא ופלטיה.	[רב יצחק בר יוסף]												קא:
סכין וממשמשיין בבני מעיים בשבת, ובלבד שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול.	תנו רבנן:												קא:
היכי עביד?													קא:
סך, ואחר כך ממשמש.	רבי חמא ברבי חנינא:												קא:
סך וממשמש בבת אחת.	רבי יוחנן:												קא:
שרי שמן ושרי ביצים - מותרין לשאול בהן, אלא מפני שמכובין.	תנו רבנן:												קא:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לוחשין על שמן שבכלי, ואין לוחשין על שמן שביד. לפיכך סכין משמן שביד, ואין סכין משמן שבכלי.												◊	קא.
רב יצחק בר שמואל בר מרתא איקלע לההוא אושפיוזא, אייתי ליה מישחא במנא, שף - נפק ליה צימחי באפיה. נפק לשוק, חזיתה ההיא איתתא. אמרה: זיקא דחמת קא חזינא כהא. עבדא ליה מלתא ואיתסי. כתיב (שמות ט"ו) כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך וכי מאחר שלא שם - רפואה למה?	[רב יצחק בר שמואל]											○	קא.
מקרא זה מעצמו נדרש, שנאמר (שמות ט"ו) ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך אם תשמע לא אשים, ואם לא תשמע - אשים, אף על פי כן כי אני ה' רפאך.	רבי אבא לרבה בר מרי:											¿	קא.
כשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו.	רבה בר בר חנה:											○	קא.
אמר להן, כמה עזה יש בעולם.	[רבי אליעזר]											○	קא.
התחילו הן בוכין ורבי עקיבא משחק.												○	קא.
למה אתה משחק?	אמרו לו:											¿	קא.
וכי מפני מה אתם בוכים?	אמר להן: [רבי עקיבא]											¿	קא.
אפשר ספר תורה שרוי בצער, ולא נבכה?	אמרו לו:											!	קא.
לכך אני משחק. כל זמן שאני רואה רבי, שאין יינו מחמיץ ואין פשתנו לוקה, ואין שמנו מבאיש, ואין דובשנו מדביש, אמרתי: שמה חס ושלום קיבל רבי עולמו. ועכשיו שאני רואה רבי בצער - אני שמח.	אמר להן: [רבי עקיבא]											!	קא.
עקיבא, כלום חיסרתי מן התורה כולה?	אמר לו: [רבי אליעזר]											¿	קא.
לימדתנו רבינו (קהלת ז') כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא.	אמר לו: [רבי עקיבא]											!	קא.
כשחלה רבי אליעזר נכנסו ארבעה זקנים לבקרו, רבי טרפון ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא.	תנו רבנן:											○	קא.
טוב אתה לישראל מטיפה של גשמים, שטיפה של גשמים בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי טרפון ואמר:											■	קא.
טוב אתה לישראל יותר מגלגל חמה, שגלגל חמה בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי יהושע ואמר:											■	קא.
טוב אתה לישראל יותר מאב ואם, שאב ואם בעולם הזה, ורבי בעולם הזה ובעולם הבא.	נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר:											■	קא.
חביבין יסורין.	נענה רבי עקיבא ואמר:											■	קא.
סמכוני ואשמעה דברי עקיבא תלמידי, שאמר חביבין יסורין.	אמר להם: [רבי אליעזר]											○	קא.
עקיבא, זו מנין לך?	אמר לו: [רבי אליעזר]											¿	קא.
מקרא אני דורש (מלכים ב' כ"א) בן שטים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים [וגו'] ויעש הרע בעיני ה' וכתיב (משלי כ"א) גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה. וכי חזקיה מלך יהודה לכל העולם כולו לימד תורה, ולמנשה בנו לא לימד תורה?	אמר: [רבי עקיבא]											■ !	קא.
אלא: מכל תורה שטרה בו, ומכל עמל שעמל בו - לא העלהו למוטב אלא יסורין, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) וידבר ה' אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ויבא ה' עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשר וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוהו בנחשתים ויוליכוהו בבלה, וכתיב (דברי הימים ב' ל"ג) וכהצר לו חלה את פני ה' אלהיו וכנע מאד מלפני (ה') אלהי אבותיו ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלים למלכותו וידע מנשה כי ה' הוא האלהים.												!	קא.
הא למדת שחביבין יסורין.												!	קא.
שלשה באו בעלילה, אלו הן: קין, עשו, ומנשה.	תנו רבנן:											■	קא.
קין - דכתיב (בראשית ד') גדול עוני מנשוא. אמר לפניו: רבונו של עולם כלום גדול עוני מנשוא ריבוא שעתידין לחטוא לפניך, ואתה סולח להם?												■	קא.
עשו - דכתיב (בראשית כ"ז) הברכה אחת היא לך אבי.												■	קא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator														
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קא			
מנשה - בתחילה קרא לאלוהות הרבה, ולבסוף קרא לאלהי אבותיו.																	קא
אף ההוגה את השם באותיותיו וכו'.	אבא שאול:																קא
ובגבולין, ובלשון עגה.	תנא:																קא
שלשה מלכים וארבעה הדיוטות וכו'.																	קא
ירבעם - שריבע עם.	תנו רבנן:																קא
דבר אחר: ירבעם - שעשה מריבה בעם.																	קא
דבר אחר: ירבעם - שעשה מריבה בין ישראל לאביהם שבשמים.																	קא
בן נבט - בן שניבט ולא ראה.																	קא
הוא נבט, הוא מיכה, הוא שבע בן בכרי. נבט - שניבט ולא ראה, מיכה - שנתמכמך בבנין, ומה שמו - שבע בן בכרי שמו.	תנא:																קא
שלשה ניבטו ולא ראו ואלו הן: נבט, ואחיתופל, ואיצטגניני פרעה.	תנו רבנן:																קא
נבט ראה אש שיוצאת מאמתו, הוא סבר איהו מליך, ולא היא - ירבעם הוא דנפק מיניה.																	קא
אחיתופל ראה צרעת שזרחה לו על אמתו, הוא סבר איהו מלך, ולא היא - בת שבע בתו הוא דנפקא מינה שלמה.																	קא
איצטגניני פרעה																	קא
מאי דכתיב (במדבר כ') המה מי מריבה - המה שראו איצטגניני פרעה וטעו. ראו שמושיען של ישראל במים הוא לוקה, אמר (שמות א') כל הבן הילוד היארה תשליכהו, והן לא ידעו שעל עסקי מי מריבה לוקה.	דאמר רבי חמא ברבי חנינא:																קא
ומנא לן דלא אתי לעלמא דאתי																	קא
דכתיב (מלכים א' י"ג) ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני אדמה. להכחיד - בעולם הזה, ולהשמיד - לעולם הבא.																	קא
מפני מה זכה ירבעם למלכות - מפני שהוכיח את שלמה. ומפני מה נענש - מפני שהוכיחו ברבים. שנאמר (מלכים א' י"א) וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלווא סגר את פרץ עיר דוד אביו. אמר לו: דוד אביך פרץ פרצות בחומה כדי שיעלו ישראל לרגל, ואתה גדרת אותם כדי לעשות אנגריא לבת פרעה?	רבי יוחנן:																קא
ומאי וזה אשר הרים יד במלך?																	קא
שחלץ תפיליו בפניו.	רב נחמן:																קא
גסות הרוח שהיה בו בירבעם טרדתו מן העולם, שנאמר (מלכים א' י"ב) ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית ה' בירושלים ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה. אמר, גמירי: דאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית יהודה בלבד, כיון דחזו ליה לרחבעם דיתיב ואנא קאימנא סברי: הא מלכא ווא עבדא. ואי יתיבנא - מורד במלכות הוא, וקטלין לי, ואזלו בתריה.	רב נחמן:																קא
מיד (מלכים א' י"ב) ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן.																	קא
מאי ויועץ?																	קא
שהושיב רשע אצל צדיק.	רבי יהודה:																קא
אמר להו: חתמיתו על כל דעבידנא?																	קא
אמרו ליה: הין.																	קא
אמר להו: מלכא בעינא למיהוי.																	קא

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק	Talmud Navigator												
	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט		
אמרו ליה: הין.			○	!								קא:	
כל דאמינא לכו עבידתו?			○	!								קא:	
אמרו ליה: הין.			○	!								קא:	
אפילו למפלח לעבודה זרה?			⚡	!								קא:	
אמר ליה צדיק: חס וחלילה			○	!								קא:	
אמר ליה רשע לצדיק: סלקא דעתך דגברא כירבעם פלח לעבודה זרה? אלא למינסניהו הוא דקא בעי, אי קבליהו למימריה.			○	!							◇	קא:	
ואף אחיה השילוני טעה וחתם.				■							◇	קב.	
דהא יהוא צדיקא רבה הוה, שנאמר (מלכים ב' י') ויאמר ה' אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל, וכתוב (מלכים ב' י') ויהוא לא שמר ללכת בתורת ה' אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל				■	■						◇	קב.	
מאי גרמא ליה?			^	■								קב.	
ברית כרותה לשפתים, שנאמר (מלכים ב' י') אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה.	אביי:			■							◇	קב.	
חותמו של אחיה השילוני ראה, וטעה. דכתיב (הושע ה') ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם	רבא:			■							◇	קב.	
אמר הקדוש ברוך הוא הם העמיקו משלי, אני אמרתי כל שאינו עולה לרגל עובר בעשה, והם אמרו: כל העולה לרגל - ידקר בחרב.	רבי יוחנן:				■						◇	קב.	
(מלכים א' י"א) ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אתו אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה.											■	◇	קב.
עת היא מזומנת לפורענות.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(ירמיהו נ"א) בעת פקדתם יאבדו											■	◇	קב.
עת מזומנת לפורענות.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(ישעיהו מ"ט) בעת רצון עניתיך											■	◇	קב.
עת מזומנת לטובה.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(שמות ל"ב) וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם											■	◇	קב.
עת היא מזומנת לפורענות.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(בראשית ל"ח) ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו											■	◇	קב.
עת מזומנת לפורענות.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(מלכים א' י"ב) וילך רחבעם שכמ כי שכמ בא כל ישראל להמליך אתו											■	◇	קב.
מקום מזומן לפורענות. בשכם עינו את דינה, בשכם מכרו אחיו את יוסף, בשכם נחלקה מלכות בית דוד.	תנא משום רבי יוסי:										■	◇	קב.
(מלכים א' י"א) וירבעם יצא מירושלים, אמר רבי חנינא בר פפא: שיצא מפיתקה של ירושלים.	[רבי חנינא בר פפא]										■	◇	קב.
(מלכים א' י"א) וימצא אתו אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה.											■	◇	קב.
מאי בשלמה חדשה?											^	◇	קב.
כשלמה חדשה, מה שלמה חדשה אין בה שום דופי, אף תורתו של ירבעם לא היה בה שום דופי. דבר אחר: שלמה חדשה - שחידשו דברים שלא שמעה און מעולם.	רב נחמן:										!	◇	קב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי ושניהם לבדם בשדה?												◊	קב.	
שכל תלמידי חכמים דומין לפניהם כעשבי השדה.	רב יהודה אמר רב:											◊	קב.	
שכל טעמי תורה מגולין להם כשדה.	איכא דאמר:											!	קב.	
(מיכא א') לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל, אמר רבי חנינא בר פפא: יצאה בת קול ואמרה להן: מי שהרג את הפלשתי והוריש אתכם גת תתנו שילוחים לבניו? - בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל.	[רבי חנינא בר פפא]											■	◊	קב.
כל הנהגה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גזול להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, שנאמר (משלי כ"ח) גזול אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית, ואין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (דברים ל"ב) הלא הוא אביך קנך, ואין אמו אלא כנסת ישראל, שנאמר (משלי א') שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמן.	[רבי חנינא בר פפא:]											■	◊	קב.
מאי חבר הוא לאיש משחית												^	◊	קב.
חבר הוא לירבעם בן נבט, שהשחית ישראל לאביהם שבשמים.												!	◊	קב.
(מלכים ב' י"ז) וידה ירבעם את ישראל מאחרי ה' והחטיאם חטאה גדולה אמר רבי חנין: כשתי מקלות המתיוות זו את זו.	[רבי חנין]											■	◊	קב.
(דברים א') ודי זהב, אמרו דבי רבי ינאי: אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, בשביל כסף וזהב שהשפעת להן לישראל עד שיאמרו דיי גרם להם לעשות להם אלהי זהב. משל: אין ארי דורס ונוהם מתוך קופה של תבן, אלא מתוך קופה של בשר.	[דבי רבי ינאי]											■	◊	קב.
עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד, מכאן ואילך - משנים ושלושה עגלים.	רבי אושעיא:											■	◊	קב.
אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים וארבעה בהכרע ליטרא של עגל הראשון, שנאמר (שמות ל"ב) וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם.	רבי יצחק:											■	◊	קב.
לאחר עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה, שנאמר (יחזקאל ט') ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו.	רבי חנינא:											■	◊	קב.
(מלכים א' י"ג) אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה												■	◊	קב.
מאי אחר?												^	◊	קב.
אחר שתפשו הקדוש ברוך הוא לירבעם בבגדו, ואמר לו: חזור בך, ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן, אמר לו, מי בראש? - בן ישי בראש - אי הכי לא בעינא.	רבי אבא:											!	◊	קב.
רבי אבהו הוה רגיל דהוה קא דריש בשלשה מלכים.	[רבי אבהו]											o	◊	קב.
חלש, קביל עליה דלא דריש	[רבי אבהו]											o	◊	קב.
כיון דאיתפח קא דריש.	[רבי אבהו]											o	◊	קב.
אמרי: לא קבילת עלך דלא דרשת בהו?												o	◊	קב:
אמר: אינהו מי הדרו בהו, דאנא אהדר בי?	[רבי אבהו]											o	◊	קב:
רב אשי אוקי אשלשה מלכים.	[רב אשי]											o	◊	קב:
אמר: למחר נפתח בחברין.	[רב אשי]											o	◊	קב:
אתא מנשה איתחזי ליה בחלמיה. אמר: חברך וחברי דאבוך קרית לך? מהיכא בעית למישרא המוציא?												o	◊	קב:
אמר ליה: לא ידענא.	[רב אשי]											o	◊	קב:
אמר ליה: מהיכא דבעית למישרא המוציא לא גמירת, וחברך קרית לך?												o	◊	קב:
אמר ליה: אגמריה לי, ולמחר דרישנא ליה משמך בפירקא.	[רב אשי]											o	◊	קב:
אמר ליה: מהיכא דקרים בישולא.												o	◊	קב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קב:
אמר ליה: מאחר דחכימתו כולי האי, מאי טעמא קא פלחיתו לעבודה זרה?	[רב אשי]	O										קב:
אמר ליה: אי הות התם - הות נקיטנא בשיפולי גלימא ורהטת אבתראי.		O										קב:
למחר אמר להו לרבנן: נפתח ברבוותא.	[רב אשי]								O			קב:
אהאב - אח לשמים, אב לעבודה זרה. אח לשמים דכתיב (משלי י"ז) אח לצרה יולד, אב לעבודה זרה - דכתיב (תהלים ק"ג) כרחם אב על בנים.												קב:
(מלכים א' ט"ז) ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט.												קב:
קלות שעשה אהאב - כחמרות שעשה ירבעם. ומפני מה תלה הכתוב בירבעם - מפני שהוא היה תחילה לקלקלה.	רבי יוחנן:											קב:
(הוי"ע י"ב) גם מזבחחות כגלים על תלמי שדי אמר רבי יוחנן: אין לך כל תלם ותלם בארץ ישראל שלא העמיד עליו אחאב עבודה זרה, והשתחוה לה.	[רבי יוחנן]											קב:
ומנא לן דלא אתי לעלמא דאתי												קב:
דכתיב (מלכים א' כ"א) והכרתי לאהאב משתינן בקיר ועצור ועזוב בישראל. עצור - בעולם הזה, ועזוב - לעולם הבא.												קב:
מפני מה זכה עמרי למלכות - מפני שהוסיף כרך אחד בארץ ישראל. שנאמר (מלכים א' ט"ז) ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון.	רבי יוחנן:											קב:
מפני מה זכה אחאב למלכות עשרים ושנים שנה - מפני שכיבד את התורה שניתנה בעשרים ושנים אותיות. שנאמר (מלכים א' כ') וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך והבהך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו. ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות.	רבי יוחנן:											קב:
מאי מחמד עיניך, לאו ספר תורה?												קב:
דילמא עבודה זרה.												קב:
לא סלקא דעתך, דכתיב (מלכים א' כ') ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ואל תאבה												קב:
ודילמא סבי דבהתא הווי? מי לא כתיב (שמואל ב' י"ז) ויישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל												קב:
סבי דבהתא.	ואמר רב יוסף:											קב:
התם לא כתיב וכל העם, הכא כתיב וכל העם, דאי אפשר דלא הווי בהון צדיקי. וכתיב (מלכים א' י"ט) והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו.												קב:
אהאב שקול היה שנאמר (מלכים א' כ"ב) ויאמר ה' מי יפתח את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה.	רב נחמן:											קב:
מאן דכתב ביה (מלכים א' כ"א) רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני ה' אשר הסתה אתו איזבל אשתו	מתקיף לה רבי יוסף:											קב:
בכל יום היתה שוקלת שקלי זהב לעבודה זרה	ותנינא:											קב:
ואת אמרת שקול היה?												קב:
אלא: אחאב וותרן בממונו היה, ומתוך שהנהנה תלמידי חכמים מנכסיו - כיפרו לו מחצה.												קב:
(מלכים א' כ"ב) ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו ויאמר ה' אליו במה. ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאי ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן.												קב:
מאי רוח?												קב:
רוחו של נבות הזורעאלי	רבי יוחנן:											קב:
מאי צא?												קב:
צא ממחיצתי, שכן כתיב (תהלים ק"א) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני.	רבינא:											קב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היינו דאמרי אינשי: דפרע קיניה מחריב ביתיה.	רב פפא:	■											קב:
(מלכים א' ט"ז) ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את ה' אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו אמר רבי יוחנן: שכתב על דלתות שמרון: אחאב כפר באלהי ישראל, לפיכך אין לו חלק באלהי ישראל.	[רבי יוחנן]								■		◇		קב:
(דברי הימים ב' כ"ב) ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון, אמר רבי לוי: שהיה קודר אזכרות, וכותב עבודה זרה תחתיהן.	[רבי לוי]										◇		קב:
מנשה - שנשה יה.											◇		קב:
דבר אחר: מנשה - שהנשי את ישראל לאביהם שבשמים.											◇		קב:
ומנלן דלא אתי לעלמא דאתי										^			קב:
דכתיב (דברי הימים ב' ל"ג) בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים (מלכים ב' כ"א) ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל, מה אחאב אין לו חלק לעולם הבא - אף מנשה אין לו חלק לעולם הבא.	[ת"ק]										!	◇	קב: